

هورخان اسلام

ابوحنیفه احمد بن داود دینوری

۶

ابوحنیفه در اوائل عصر سوم هجری در قصبه دینور^۱ از عراق عجم بدنیا آمد. در تاریخ علوم ریاضی و طبیعی مقام ارجمندی احرار و در نوشنامه تاریخ عمومی نیز کسب اهمیت کرد. نزد ابن سکیت^۲ ادیب نامدار و لغوی بیهمال عصر سوم هجری شاگردی نمود.

۱- دینور کهنه شهری بوده در بیست فرسنگ همدان که اکنون خراب است باقیست
۲- لغوی بزرگ و ادبی گرانایه این سکیت در میان ندمای متوكل خلیفه عباسی جاداشت و تعلیم و تربیت دو پسر خلیفه معترض و موبد بدست او سپرده بود لیکن احساسات خلیفه و ابن سکیت در یک مدارسی نمیکرد. این سکیت شیوه متعصبی بود ازدواستاران آشناک مولای متقدیان ولی موکل بخاندان علویان کهنه میورزید و کهنه درونی را تادرجه عداوت و خصومت بالا میرید حال چنان بود که اگر در جایی سخنی از اولاد علمی بیان نماید دیدگان یکی اشکبار میشد ولی از چشم چشمان دیگری نظرهای آشناجستن میکرد. متوكل خلافت راهر گرچاق اولاد علمی نمیدانست بل مملک طلق خاندان عباسی میشمرد. شعر ای بر جانه ای چون «مروان بن ابی الجنوب» غرق احسان و صلحی هوکل بودند حتی از زابرین هر قد مطهر حسین بن علی بسیار خشنناک بود و قبر امام را با خاک یکسان ساخته برروی آن بنا کاشته بود تهدی و ستم بیحد متوكل این سکیت را نزمانند علویان متأثر میداشت و سبب گردید که تأثیرات خود را بزبان شعر بیان کند. این پیشامدها سراسرا نیام میانه این سکیت و متوكل را بهم زده سبب بدینه شاعر بیچاره گردید. تاریخی متوكل این سکیت مدرس فرزندان خود را مغاطب داشته برسید «این دو فرزند من نزد تو محبوب تر نه یا حسن؛ حسین» چنین مقایسه ای برا این سکیت که از بعض متوكل درباره اولاد علمی رنجیده خاطر بود گران آمد و جواب داد: «حسن و حسین کجا من تو و دو پسرت را باقی بر ملوك علی همسنگ نمیدانم» متوكل ازین باسخ بینهایت بهم برآمد وزبان این سکیت را بركت و شاعر ستدیده راهلاک کرد ۲۴۳ هجری.

جیران دخت محمد علی تجربی شیراکه دوشیزه روستائی بسیار زیبای ۱۶ ساله بود ناصر الدین شاه روزی بشکار میرفت درسر راه خود دید و دلباخته وی شد. ولی روز گارزنگانی این لعبت شنگول که دل شاه جوان ایران را تسخیر کرد بسان عمر گل کوتاه بود. جیران پس از مرگ ملک قاسم میرزا پسر خرد سالش که از کودکی بولیمه‌ی نامزد شد، در گذشت در حالی که بیش از سی سال نداشت.

شاهزاده فاضل معمتم الدوّله عبد‌العلی میرزا قاجار، چکامه ای در مرتبه و تاریخ گذشته شدن محمود خان ملک الشعرا گفته که مطلع‌شی این است:

درین و درد که شد واژگونه کار هنر سیاه گشت و ته گشت روز گار هنر
دیوان اشعار گزیده محمود خان زیر چاپ و شایان استفاده است.

علمائی علوم طبیعی ابوحنیفه رادرردیف علمای بزرگ گیاه‌شناسی آورده‌اند. ابوالفاء اور ابن‌عت صالح کتاب النبات ذکر می‌کند. گیاه‌شناس بزرگ دیگر اسلامی یعنی ابن بیطار از ائمدادینوری استفاده و اقتباس بسیار کرده است. نظر برداشت این بیطار این مورخ گیاه‌شناس دو گیاه معجول را شناسانده و از اوصاف و خواص آنها در کتاب النبات شرح و تفصیل کافی داده است. دینوری در علوم ریاضی نیز دست داشت کتبی چند در موضوع حساب و جبر و مقابله و هیئت تألیف کرده است.^۱

و قایم نگاران یکصد سال پس از وفات ابوحنیفه محلی را در شهر دینور بنام رصد خانه ابوحنیفه یاد کرده‌اند. در میان مؤلفات بیشمار دینوری یک کتاب تفسیر قرآن هم یافت می‌شود. دینوری روز شنبه جمادی الاول سنه ۲۸۲ هجری وفات کرد
الاخبار الطوائی - مسعودی مورخ با زبانی خوش دینوری را ستوده است و کتاب اخبار الطوال را چکینه یک قلم شایسته اعتماد میدارد. مؤلف کشف الظنون از قول مسعودی می‌گوید: «مورخ شهیر ابن قتیبه نیز تاریخ دینوری را اساس تاریخ خود گرفته است». دینوری در اثر مهم خود توضیح تاریخی را از روی احادیث و اخبار همت‌گمارده و در باره‌ی ایران قدیم پژوهش‌های درست بکار آورده است.

و قایع مهمه تاریخ ایران در ضمن تاریخ خلفاً تلخیص گردیده در باره اسکندر و ساسانیان و فتوحات مجاهدین عراق اطلاعات بسیار داده شده جنک قادریه و کشمکش میان حضرت علی و معاویه و حوادث خارجیان و حکومت امویه و ظهور مختار و سقوط امویه و فعالیت علویان در خراسان در تاریخ دینوری تفصیل ذکر شده است مخصوصاً در حق خوارج نه تنها از نظر تاریخ سیاسی بل باحتبار تاریخی دین اسلام معلومات کافی می‌توان یافت. اخبار الطوال یک گنجینه گرانبهای تاریخی است شامل احوال فرق مختلفه‌ی خوارج و ماهیت سیاسی و تعصت دینی و عقیده مندی و اجتماعی آنان و چگونگی شورشها و انقلابات خونین ادوار اموی و عباسی. در ضمن بحث از تاریخ ساسانیان مؤلف در باره ساکنین توکیو و ماواراء‌النهر و ترکهای طخارستان و سواحل بحر خزر نیز اطلاعات نیکو می‌اورد. تاریخ دینوری در میان اروپاییان اهمیتی بسزا دارد. مستشرق مشهور ولادیمیر گرگاس آنرا تصحیح کرده و متن عربیش را در سنه ۱۸۸۸ میلادی در مطبوعه بریل شهر لیدن به چاپ رسانیده است.

در سال ۱۹۱۲ نیز کراچاووسکی ۲ مندرجات اخبار الطوال راتحت نظر مدافنه نهاده فهرست کاملی تنظیم و چاپ کرده است. ابو حنیفه در وقایع مربوطه بتاریخ ایران آزادی قلم بیشتری نشان میدهد و قایع را با علاقه‌ی تمام ضبط و ثبت می‌کند. در اثر دینوری تأثیر ۱- آثار ابوحنیفه در فلسفیات و ریاضیات بقرار ذیل است ۱- کتاب فی الجبر والمقابلة ۲- کتاب فی الحساب ۳- کتاب فی الوصایا ۴- کتاب الانواع در کتاب اخیر مؤلف معلومات شرقی زمان خود را راجع با سمان و جوهو اگردآوری کرده. کتاب چلیپی در کشف الظنون از وجود زیجی بنام «زیج ابی حنیفه» خبر میدهد.

نیروی و طبیرستی بخوبی ظاهر و آشکار است با وجود این در تصویر و قایع از حفظ بیطری
که لازمهٔ یک مورخ شایسته میباشد هرگز انحراف نورزیده است.

ابو محمد عبدالله بن قتيبة الدینوری و کتاب المعارف

ابن قتيبة که هم در تاریخ و حدیث و هم در زبان و ادبیات عرب مقام شایسته‌ای دارد از معاصرین «ابوحنیفه الدینوری» میباشد. پدرش اهل مرو بود. بهمین سبب در بعضی از مؤلفات قدیمه بنسبت امروزی هم یادشده است اما خود او در بغداد در ۱۳۳ هجری بدنیا آمد. ابن قتيبة از مردمان مختار زمان خود بود و نزد اعاظمی چون «اسحق بن راهویه» و «ابی اسحق ابراهیم بن سفیان» و «ابی حاتم السجستانی» پرورش یافت خود وی نیز بزرگانی چون پسرش احمد و «ابن درستویه فارسی» تربیت کرد. ابن قتيبة از ائمه لغت عرب میباشد در لغت و نحو متبحر و در تفسیر و علم قرآن نیز بهمان اندازه ممتاز بود. روزگار سکنای بغداد را بتأثیف و تدریس گذرانید تراوشهای علمی خود را از روی وقوف کامل و دقت شامل بقلم آورد و با تشریح و تفسیر آنها قلوب سامعین را مستخر و مسحور ساخت.

درین اثنا با منصب قاضیگری بشهر دیبور رفت اما کار تدریس و تأثیف را بالاتر از هر شغلی میدانست و درین منصب دوام نکرد. استعفا داده بین بغداد مراجعت نمود و رشته تأثیف و تدریس را از سر گرفت و تا روز باز پسین بین کارشیرین شوق افزایید. وفات ابن قتيبة در ۲۷۶ هجری و ناگهانی و فجیع بوده است از قراریکه مینویستد یک روز صبح کشکل بیش از اندازه خورد و دچار سوزش درون گشت و از خود رفت و دیگر بیدار نشد. تأثیفات ابن قتيبة هم فروان و هم گوتا گون است. بهترین آنها عبارتست از غریب - القرآن، غریب العدیت، عیوق الاخبار، ادب الکاتب، مشکل القرآن، مشکل العدیت، طبقات الشعرا، التدقیه، کتاب الغیل، کتاب فی دلایل النبوه، جامع التحوال الكبير، کتاب - المعارف. ابن خلکان بجز اینها نام مؤلفات دیگری را هم میرد. آثار ابن قتيبة را پرسش «ابو جعفر احمد» که چون خود وی فاضل و همچنین فقهی بوده استنساخ و تکثیر نموده است در میان آثار مذکوره آنچه در تخلید نام ابن قتيبة مؤثر بوده همان ادب الکاتب و کتاب المعارف میباشد که نخستین را بنام ابوالحسن عبدالله بن یحیی بن خاقان وزیر «معتمد علی الله» زیب و زیبائی بخشیده است

کتاب المعارف - مورخان بزرگی چون مسعودی و ابن جریر طبری این کتاب را مأخذ تاریخ خود قرار داده‌اند. این کتاب مانند اخبار الطوال یادگار قرن سوم هجری و از اسناد معتریه تاریخ اسلام است. این قتيبة شش سال زودتر از مؤلف اخبار الطوال در گذشت. میتوان گفت این دو کتاب محصول یکدیگر از تاریخ میباشد معملاً کسانی مدعاً بمناسبت کتاب اخبار الطوال زودتر بقلم آمده و ابن قتيبة در تأثیف خود بدان کتاب نظرداشته و از آن استفاده نموده است باوجود چنین پندار از جهه محتویات میان این دو کتاب فرق بارزی دیده میشود. در اخبار الطوال بتاریخ ایران اهمیت بیشتری داده شده حتی در مواردی هم که از تاریخ اسلام بحث میشود باز

او رضاع ایران در قرون نو زدهم

۴

در جریان سلطنت فتحعلی شاه بعضی تحف و هدایاتی دیگر نیز از انگلستان و هندوستان آوردند که بین شاه و شاهزادگان و زجال نزباری تقسیم شد. برای شاه قوطی طلای مینائی دارای الماس چهل و سه قیراطی. ساعت مجلسی بر سات نما. صندوقچه ساز. ظروف چینی طلائی و بلور. چندین نمونه از توبهای چینگی ساخت کارخانجات انگلیس. گاری و اسب. پارچه‌های مختلف از قبیل ماهوت وزری و برای شاهزاده عباس میرزا ساعت. چهل قبضه تفنگ. چنانچه طلا کوب. شمشیر طلا کوب. اشیاء مهندسی. دوربین. باروت صندوقی هزار قبضه شمشیر فرنگی. چاقوهای مخفف الشکل. اشیاء مربوط بشکار. یک چرخ الماس و برای میرزا شفیع چند طاقه شال ترمه و چندین توب متحمل. ماهوت. اطلاع و وزری. چیت. قلمکار. بلور و چینی. ساعت. عینک. چند قوطی تریا کدان. میزان العراره و برای میرزا عبدالوهابخان معتمدالدوله شال و انواع پارچه‌های فرنگی. چندین ساعت مجلسی بغلی بلور. چینی چاقو. مقرافن. یک انگشتتری الماس.

در بهار ۱۸۱۴ مطابق با ۱۲۲۹ هجری قمری برای اغتشاشات داخلی و خودسری خوانین خراسان و بعضی از سران تراکمه که غالباً بواسطه خودداری از پرداخت مالیات و خراج بوده است فتحعلی شاه متوجه سرزمین خراسان گشته لشکری مجهز به توبخانه روانه اراضی بسطام و چمن کاپوش کرد. در فیروز کوه خبر طغیان محمد زمان خان عز الدین لورا که

قسمتی بوقایع ایران تعلق میگیرد لیکن کتاب المعرفه با تاریخ عرب کاردار. کتاب المعرفه از حیث ترتیب و تنسيق از اخبار الظوال به تروجامع تفصیلاتی است دایر بانساب و تشکیلات عرب قبل از اسلام و حکومات یمن و مشارف شام و عراق. صحفات تاریخی دایر تاریخ ایران قبل از اسلام در این کتاب بسیار کم است. کتاب المعرفه از نظر حیات جلیله پیغمبری و واقعات جاریه تا اواسط عصر سوم هجری نیز بهادر است ویژه با اطلاعاتی که در باره تابعین و مجتبیین و اصحاب حدیث و اصحاب فرائت و لسانیون و شعراء و علماء میدهد. تمدن اسلامی را روشن مینماید وضع اجتماعی قرن اول و دوم هجری را نمایان میسازد. دایر بادیان اعراب جاهلیت و وضع سیاسی آنان و تشکیلات قبایل و بطون و محاربات تاریخی اخبار بسیاری فراز آورده است لاجرم تاریخ عرب پیش از اسلام را بطور کافی روشن میکند. کتاب المعرفه در مصر چاپ و منتشر شده است.